

1 Els límits han de ser raonables i a la mida dels fills. Demanar-los coses inassolibles és la millor manera de perdre el seu respecte.

2 Una norma és lògica quan hi ha probabilitat que s'acompleixi perquè resulta assequible i està fixada d'acord amb la seva edat.

3 Hem d'evitar:
 –Demanar-li a un fill que no cometi errors, perquè és pretendre un impossible.
 –Negar-li el dret a estar amb els seus amics per por que li passi alguna cosa. Fóra absurd, perquè el tracte amb iguals és bàsic per al seu desenvolupament.
 –Esperar que un nen sense hàbits d'alimentació, de son o d'estudi, els adquireixi de la nit al dia només perquè se li ha fixat aquesta norma.

4 Els límits han de ser pocs i importants. Massa regles pot asfixiar i suscitar rebuig, i les innecessàries rebaixen la seva importància.

5 Un ambient familiar excessivament rígid esdevé contraproduent per al desenvolupament i socialització dels fills. Un ambient familiar sense límits, també. Cal que hi hagi un equilibri entre les normes i la llibertat d'elecció.

6 Abans de posar les normes, hem de plantejar-nos algunes qüestions: Cal posar aquesta norma? Reflecteix un valor fonamental per al bon funcionament de la família o és més aviat un prejudici o un temor injustificat dels pares?

7 Les normes han de ser justes. Si els fills perceben injustícia en algunes regles, poden perdre el respecte als pares i malfiar de la seva autoritat, enutjar-se, posar-se agressius o descoratjar-se i fins i tot, si tenen un tarannà feble, deprimir-se.

8 Hem de tenir les idees clares sobre el que és adequat i el que no ho és. Les normes han d'expressar expectatives de conducta, és a dir, el que els pares esperen i han d'esperar del comportament dels fills.

9 Com més aviat millor. Convé començar a fixar-les des que el nen neix, perquè si ho fem així, li crearem un hàbit que li facilitarà accomplir-les en edats posteriors. És fonamental invertir temps a posar una ordre diària i certs límits quan els nins són petits, ja que beneficien enormement el seu desenvolupament integral i la relació familiar. En canvi, és laboriós i gairebé impossible fer-ho en l'adolescència, sobretot quan, en la família, això no es va practicar ni viure.

10 Sempre amb acord entre els pares. Per a la transmissió de valors i normes, cal la col·laboració entre el pare i la mare, i ha d'haver-hi entre ells una total unitat de criteri, tant en establir els límits com en controlar-ne l'acompliment. Oferir versions contradictòries provoca desconcert.

